

λάξεως, ὅτι πρὸς τοῦτο ἀναμένομεν ἀσφαλεῖς καὶ λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τόπου βεβαίως σπευσάντων ἡμετέρων γεωλόγων, προστιθέντες δὲ ὅτι ἂν, ὕπερ ἀπενχόμεθα, δὲν μετέβησαν εἰδέτι ἐπὶ τόπου πρὸς μελέτην τῶν φαινομένων καὶ πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν ἀποτεθαρρηγμένων κατοίκων τῆς καταστραφείσης νήσου, ὡς σπεύσῃσι νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ ὅπου τὸ τε καθήκον αὐτῶν ὡς ἐπιστημόνων καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπικόν αὐτῶν συμφέρον πρὸ πολλοῦ τοὺς προσκαλεῖ. Διότι, ἐγράφομεν τότε, ἥκιστα τιμητικὸν βεβαίως δι' ἡμᾶς θὰ εἶνε, ἂν ἀναμένωμεν νὰ λάβωμεν ἐπιστημονικὰς ἐκθέσεις περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ δεισμών, μῖνας ὅλους μετὰ τὰ γεγονότα, καὶ παρὰ ξένων, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ν' ἀρῶμεθα τὰς περὶ τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν σπουδαιοτάτου τούτου γεωλογικοῦ γεγονότος εἰδήσεις ἀπὸ τῶν ἐξημερίδων, αἵτινες, ὡς μὴ οἰκειοποιούμεναι τοῦ τίτλου ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων, οὐδόλως βεβαίως εὐθύνονται διὰ τὰς ἐν αὐταῖς ἀναγραφόμενας ἐνίοτε ἀνακριβεῖς ἢ καὶ ἀντιφατικὰς εἰδήσεις. Γνωστὸν δὲ ὅτι, ἂψ' ἐνὸς μὲν ὑπάρχουσι ζητήματα εἰδικὰ ἐξερχόμενα τοῦ κύκλου τῶν ἡμερησίων πολιτικῶν φύλλων, ὑπερβαίνοντα δὲ καὶ τὰς δυνάμεις τῶν μὴ ἐπιστημόνων ἀνταποκριτῶν τῶν φύλλων τούτων, ζητήματα, ὧν ἡ διεκπεραίωσις ἀπαιτεῖ τὸν χειρισμὸν ὀργάνων εἰδικῶν, κτλ., ἂψ' ἐτέρου δὲ ὅτι ἡ ἀποχὴ τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων ἀπὸ τῆς μελέτης τῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεως αὐτῶν γεγονότων ζημιοῖ μὲν σπουδαίως τὴν ὅλην ἐπιστήμην, ἀποστερεῖ δὲ καὶ αὐτοὺς μοναδικῆς ἰσως περιστάσεως, ὅπως καὶ αὐτοὶ δοξασθῶσι καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης πέραν τῶν στενῶν ὁρίων τῆς συνήθους δράσεως αὐτῶν καταστήσῃσι γινωστόν.

Καὶ αὕτη μὲν ἡδὲ ἡμῶν τότε δοθεῖσα τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ὑπόσχεσις· ἐχρηθώμεν δὲ ἤδη, ἵνα ἡ ἐτέρα ἐπίσημος καὶ ἐπιστημονικὴ τοῦ κ. Μητσοπολίου πρὸς τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν ἔχουσι καταστήσῃ ἡμῶν ἰδυνάτην τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώτας ὑποσχέσεως ἡμῶν ταύτης.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεδείχθη καλῶς καὶ ἐπιτηδελῶς δεδολορηγμένον, ἰδοὺ ὅτι οἱ τὴν περὶ τὴν τοξευτικὴν δεξιότητα αὐτῶν ἀσχοῦντες κατὰ τῆς καρδίας τῆς ἰδίας πατρίδος ἀπεδείχθησαν ἱκανὴν κεκτημένοι εὐθυβολίαν, ὥστε νὰ ἐξίκωνται τοῦ κέντρου τοῦ σκοποῦ, ἰδοὺ ὅτι τὸ δάνειον, οὗ τὴν ἀπότυχίαν πάσῃ δυνάμει ἐπεδίωκον, ἀπέτυχε καὶ ὁ κ. Τρικούπης, ἀπογνοὺς τῆς οικονομικῆς ἀνορθώσεως τοῦ τόπου διὰ τῆς διατηρήσεως ἀνεπάφου τῆς ὑπολήψεως τοῦ κράτους, ὑπέβαλε τῷ βασιλεῖ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ ἐδόθη οὕτω τὸ σύνθημα εἰς ἀνυπολογίστους ἰδιωτικὰς οικονομικὰς καταστροφάς, ὧν τὴν εὐθύνην δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ὅτι πρὸς τοῖς

ἀρχικοῖς τοῦ κακοῦ αἰτίοις ἔχει κατὰ μέγα μέρος καὶ αὐτὸς ὁ τέως πρωθυπουργός, ἅτε ἐν τῇ κρισιμωτάτῃ ἀκριβῶς ὥρα ἀποκατεργήσας. — Πᾶσαι τοῦλάχιστον αἱ περὶ τῶν προσηγμένων τῆς παραιτήσεως εἰδήσεις μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀπέδειξε μικροψυχίαν, ἣν οὐδενὶ ἐπετρέπετο νὰ ἐλπίξῃ παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὃς διὰ τὴν προτέραν ἐν πολλοῖς ἀνδρικὴν πολιτείαν αὐτοῦ συνεκέντρον τὰς ἐλπίδας τῆς ὀρθοφρονούσης μερίδος τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, διορώσης τὴν ἀνάγκην πολιτικοῦ ἀνδρός, δυναμένου νὰ ὑπερβρῶνῃ τῶν ὀχλαγωγικῶν παραφροῶν καὶ νὰ τολμᾷ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κοινῇ συμφέροντος καὶ παρὰ τὴν ἀποδοκιμασίαν, ἥς ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ τύχῃ παρὰ τῷ ἀγομένῳ καὶ φερομένῳ καὶ μὴ δυναμένῳ νὰ κρίνῃ ὀρθῶς τὸ πρέπον πλῆθει. Διότι τέλος πάντων ὁ ἐν τῇ τελευταίᾳ στιγμῇ ἀπαιτήσας παρὰ τῶν κεφαλαιούχων τὸν ὅρον τῆς ἐπιθυμιάξεως τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως κ. Τρικούπης εἶχεν ἤδη ἐψηφισμένους ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμους, οὓς τὰ ἡμετέρισμα αὐτοῦ ὄργανα οὐ διέλιπον στεντορείως κηρύσσοντα ὡς παρέχοντας αὐτῷ πᾶσαν τὴν εἰς τὴν διομολόγησιν τοῦ δανείου ἀναγκαίαν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν. Ἄν ὁ τέως πρωθυπουργός ἐφρόνει πεποιθότως, ὡς ὀφείλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι πράγματι ὁ περὶ τῆς συνομολογήσεως δανείου νόμος καὶ ὁ περὶ εἰσπράξεως φόρων τινῶν εἰς χρυσὸν ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπογραφήν τοῦ δανείου, δὲν ὥφειλε νὰ παρεμβάλλῃ ἐν τῇ συμβάσει τὸν ὅρον τῆς ἐπιθυμιάξεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς, ὅρον, ὃν ἤτο πιθανώτατον ὅτι δὲν θ' ἀπεδέχοντο, ὡς καὶ ἐπραξαν, οἱ ξένοι κεφαλαιούχοι, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνδεχομένας βραδύτητας καὶ τίς οἶδε ποῖα ἄλλα ἀπρόοπτα. Ἡ σύμβασις, λέγουσιν οἱ περὶ τὸν κ. Τρικούπην, παρεστάθη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς περιέχουσα ὅρους μειοῦντας τὸ γόντρον καὶ προσβάλλοντας τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς χώρας· τοιαύτην δὲ εὐθύνην δὲν ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ ὁ τέως πρωθυπουργός ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τούτου ἕνεκα παρητήθη. Ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν εὐθύνην ταύτην — ἀφοῦ μάλιστα ἤτο βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς — ὥφειλε θαρραλέως ν' ἀναλάβῃ, διότι κυβερνήτης ἀνευ εὐθύνης δὲν δύναται νὰ θεωρῆται ἄξιος τῆς περιωπῆς, ἐν ἣ τὸν κ. Τρικούπην ἔχει ἀναγάγει ἡ συνειδήσις τοῦ ἔθνους, ὥφειλε δὲ, ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς ἰδίας πεποιθήσεως ὅτι ἐνεργεῖ ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος καὶ αἱ οικονομικαὶ περιστάσεις τῆς Εὐρώπης ἐπέτασσον, νὰ περιβρῶνῃ τὰς ἐπιθέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἔως ἄρτι ἐπραξε, καὶ αὐτὴν δὲ τὴν ἐνδεχομένην ἀποδοκιμασίαν τῆς δημοσίας γνώμης, καὶ νὰ χωρήσῃ ἀνδρικῶς ἐπὶ τὸ ἔργον. Νῦν, μικροψυχῆσας ὁ τέως φήμην σιδηροῦ πρωθυπουργοῦ κεκτημένος, εἰδείξε τὸ ἔθνος οὕτω τυχόν τοῦ ἀνδρός, οὗ δέεται ἀπαραιτήτως πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σταθερᾶς καὶ ἀσφαλοῦς προόδου, διεσκέδασε πολλὰς ἐλπίδας, συγκεντρούμενας περὶ αὐτόν, καὶ ἐπληνεγκε κρίσιν, ἥς τὰ ἰδιωτικὰ ἰδιὰ ναυάγια πάντοθεν ἀγγέλλονται σοδαρώτατα. — Εὐτυχῶς ὁ ἐκ τῆς δειλοψυχίας καὶ

τῆς ἀσυνήθως ὑπερμέτρου πρὸς τὴν δημοτικότητα αὐτοῦ στοργῆς ταύτης, ἣν ὁ κ. Τρικούπης παρὰ προσδοκίαν ἀπέδειξε κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ἰσως τοῦ πολιτικοῦ βίου αὐτοῦ ὥραν προκύντας σάλας δὲν φαίνεται μέλλων νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ. Ἡ φερομένη ὡς ἐπικειμένη συγκρότησις τοῦ νέου ὑπὸ τὸν κ. Σωτηρόπουλον ὑπουργείου ἐνθαρρύνει ἡμᾶς περὶ τῆς ταχείας ἄρσεως τῶν παρὰ πόδας δυσχερειῶν. Πράγματι ὁ κ. Σ. Σωτηρόπουλος, ἀρχαῖος καὶ διαπρεπὴς πολιτευτὴς, ἐντρίβης δὲ ἰδίᾳ οικονομολόγος, διὰ τῆς οικονομολογικῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης ἐπὶ μακρὰν περίοδον χρόνου ἀποτελέσας τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ κυρίου Δηλιγιάννη, τὸ βαρὺ π υ ρ ο β ο λικὸν τῆς μερίδος τοῦ ὁποίου ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τινος δὲ χρόνου εἰς τοὺς ἐλευθέρους διοικητὰς ἀνήκων, εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἀνὴρ, ὃν ἀπῆλθον αἱ ἐνεστώσαι περιστάσεις μετὰ τὴν ἀποκαρτέρησιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ὃς πρὸς τῇ πρωθυπουργίᾳ θὰ δυνηθῇ προσκινόντως νὰ διευθύνῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν. Ὁ κ. Α. Α. Κοντόσταυλος, ἡ ἀπὸ τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη ἀπόσπασις τοῦ ὁποίου ἦν ἀναντιρρήτως μεγάλῃ τῇ μερίδι ταύτῃ ἀπώλεια, διετέλεσε πολλάκις ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, καθ' ὅλας δὲ τὰς ὑπουργίας αὐτοῦ ἀπέδειξεν ἀρετὰς ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, κέκτῃται δὲ καὶ τὸ σπουδαιότατον ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει προσόν, δυνάμενον νὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν αἰσίαν διεκπεράτωσιν τῆς οικονομικῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν, μέχρι τοῦ τέρατος σχεδὸν ἀγαγὼν, κατέλειπεν ἀτελεῖ ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι ἀπολαύει πολλῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπολήψεως. Ὁ κ. Π. Μανέτας, πολλάκις διευθύνας τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, εἰδείχθη καθ' ὁλοκληρίαν ἄξιος τῆς σπουδαιότητος τοῦ χαρτοφυλακίου τούτου, καὶ τούτου δὲ ἡ ἀπὸ τῆς τρικουπικῆς μερίδος ἀποχώρησις ἦν αὐτῇ τῶν μεγίστων ἀπωλειῶν. Ὁ κ. Σαχτούρης, ἐκ τῶν διαπρεπεστάτων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἐπαγγέλλεται νὰ συνεχίσῃ αἰσίως τὸ ἔργον τῆς ναυτικῆς συγκροτήσεως τοῦ κράτους. Ὁ κ. Μαυρομυχάλης, ἡ ὁ Ἀντώνιος, στρατηγός, ἐκ τῶν διαπρεπεστάτων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἡ ὁ Γεώργιος, ἐκ τῶν ἐξόχων ὁσαύτως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἀξιωματικῶν, πρῶτον διοικητὴς τοῦ πρώτου πεζικοῦ συντάγματος, παρ' οὗ παρέλαβε τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὁ διάδοχος, οὕτως εὐδοκίμως δὲ ἐκτελέσας τὸ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀνατεθὲν αὐτῷ ἔργον τῆς περιφρουρήσεως τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς πρωτεύουσος κατὰ τὴν κρίσιμον ἐποχὴν τῆς παύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη, εἶναι ὁσαύτως ἀρμοδιώτατος εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν στρατιωτικῶν. Πρὸς τοῦτοις ὁ κ. Βαλσαμάκης, ἀπὸ μακροῦ πολιτευόμενος, ληθῆεις δὲ ὑπ' ὅψει καὶ κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ τελευταίου ὑπουργείου Τρικούπη διὰ τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς δικαιοσύνης, ἀποτελεῖ ἐν τῶν ἀρίστων ἐξεργῶν τῆς ἐπιτυχίας τῆς νέας κυβερνήσεως. Ἐγκριτος ὡς αὐτὸς πολιτευτὴς τυγχάνει καὶ ὁ κ. Θ. Κανακάρης, συμπληρῶν ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν μετὰ τῶν ἀνωτέρω ὀνομασθέντων τὴν ἐπιτυχὴ πλειάδα τῶν νέων ὑπουργῶν. Οὕτως, ἂν τὰ ὀνομασθέντα πρόσωπα καταρτίσωσι τὸ νέον ὑπουργεῖον, δυνάμεθα ἀνεπιθυμάτως νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς λαμβάνει κυβερνήσιν μεγίστας παρέχουσαν ἐλπίδας τῆς ταχείας

συμπληρώσεως τοῦ ἀτελοῦς καταλειφθέντος ὑπὸ τῆς προκατόχου ἔργου. — Ἀτυχῶς αἱ ἐν τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ λαμβανόμεναι ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν ἡμῖν ὅτι ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἀπαντᾷ δυσχερείας ἐν τῷ καταρτισμῷ τοῦ ὑπουργείου.

Ἐν Σερβίᾳ ἡ ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰς τοὺς λειψώνας τῆς ἀρχῆς ἐπὶ μικρὸν ἐντροπῆσάσα μερίς τῶν φιλελευθέρων καταδύει αὐθις εἰς τὴν προτέραν ἀσυνήθεια, οὐδὲ τὰς τεσσαρακαῖδεκα πλέον ἔδρας, ἃς παρὰ τοῖς ἑκατὸν δέκα τέσσαρι ριζοσπαστικοῖς βουλευταῖς κατεῖχεν ἐν τῇ Σκουπίνῃ, ὅτε προσεκληθῇ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς πραξικοπηματικῆς τῶν τῶν κ. Ριάτς, ἐλπίζουσα νὰ καταλάβῃ ἐν τῷ νέῳ κοινοβουλίῳ. Ἀλλῶς δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ὀργάνου τοῦ κόμματος τούτου δημοσίευσις διαγγέλλουσα τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, προσκαλοῦσας τοὺς φιλελευθέρους ν' ἀπόσχωσι τελείως τῶν πρὸς καταρτισμὸν τῆς νέας Σκουπίνης ἐκλογῶν. Εἶνε πιθανὸν ὅτι πρὸς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων δὲν θὰ σπεύσωσι νὰ συμμορφωθῶσι πάντα τὰ μέλη τῆς μερίδος, ὧν τινα κατὰ τὰς ἐκ Βελιγραδίου εἰδήσεις εἶναι διατεθειμένα ὑπὲρ τῆς μετοχῆς τῶν ἐκλογῶν· τὸ καὶ οὕτως ὅμως ἐπερχόμενα ἐν τῇ καὶ ἰδῇ φύσει ἀσθενεῖ καὶ ἐκνευρισμένη μερίδι σχίσμα εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐπενέγκῃ τὴν τελείαν αὐτῆς ἐξουδετέρωσιν· οὕτω δὲ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι διὰ τῶν νέων ἐκλογῶν οἱ ριζοσπαστικοὶ ἀναλαμβάνουσι πλῆρες τὸ πρότερον κράτος αὐτῶν, ἀπληλαγμένοι ὅλως σχεδὸν τῶν ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνοχλήσεων, τῶν προοδευτικῶν, ὡς γνωστὸν, ὀλιγίστων καὶ τούτων ἄλλως τε, ὑποσχομένων διὰ τοῦ ἡγέτου αὐτῶν κ. Γαρασάνιν τὴν σύμπραξιν αὐτῶν τῇ κυβερνήσει. Ἡ πιθανώτατα ἐπικειμένη τοιαύτη κοινοβουλευτικὴ κατάστασις δὲν συντελεῖ βεβαίως εἰς τὴν τελειοτάτην τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐφαρμογὴν, ἀπαιτοῦσαν προδήλως τὴν ὑπαρξίν οδοαρᾶς καὶ ἰσχυρᾶς ἀντιπολιτεύσεως, δυναμένης διὰ τοῦ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἐλέγχου αὐτῆς νὰ συνέχῃ τὰς αὐταρχικὰς τάσεις, πρὸς ἃς φύσει οἰονεὶ πολλάκις φέρονται αἱ παμπηφοῦσαι κυβερνήσεις, καὶ μάλιστα ὅταν αὐταὶ διαδέχωνται ὑπουργοὺς ἐκπεπαιστωμένους ὅλως πρὸ τοῦ δημοσίου φρονήματος διὰ τὴν ἀνευλαδίᾳ καὶ αὐθαίρετον πρὸς πάντα πολιτείαν αὐτῶν· εἶνε ὅμως τὸ ἀναπόδραστον ἀποτέλεσμα τῆς διαγωγῆς τῶν ἀποτελεσόντων τὴν ἀδιοράτως μικροσκοπικὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς μελλούσης Σκουπίνης, οἷς ἀπέκειται μέγα μέρος τῆς εὐθύνης ἐπὶ τῇ ἐπελευδομένῃ πλημμελεῖ λειτουργίᾳ τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς. Ἐπειτα ἰσως μετὰ τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον ἐσωτερικὸν σάλον ἡ χώρα εἰδείτο ἀναγκάτως ἀνακουφισθῆναι τινος διὰ τῆς ἐπὶ τινα χρόνον ἀπαλλαγῆς αὐτῆς ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ταλαντώσεων, αἵτινες ἀνέκοψαν τὸ ἔργον τῆς προόδου αὐτῆς, ἐνῶ πλησίον ἄλλη χώρα ὑπὸ κυβερνήσιν ὑποδεέστερα μὲν ἔχουσιν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς νομιμότητος, ἐνέχουσιν δὲ μόνην ἀρετὴν τὴν τοῦ μακροῦ αὐτῆς βίου, βαίνει ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν, εἰς ἣν ἡ φύσις αὐτῆς καλεῖ αὐτήν, εἰς βαθμὸν μάλιστα τοιοῦτον, ὥστε νὰ παρεξηγῇ τὸν προορισμὸν αὐτῆς.

Τὰ πολιτικὰ γεγονότα τῆς ἐβδομάδος ἐν τῇ διττικῇ

Εὐρώπῃ εἶδιν ἡ ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου ἀπόρριψις τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου τοῦ κόμητος Καρπρίδη μετὰ τῆς ταυτοχρόνου ἀναγνώσεως τοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως, ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἀποδοχὴ τῆς ἐν δευτέρᾳ ἀναγνώσει συζητήσεως προτάσεως περὶ ὀκταώρου ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις ἐργασίας, αἱ ἐν Γαλλίᾳ ἐκδηλούμεναι τάσεις πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἐπίτασις τῆς ἐν τῇ σκανδιναυικῇ βασιλείᾳ κρίσεως. — Ὁ γερμανὸς ἀρχικαγκελάριος, μεταμεληθεὶς ἰδὼς ἐπὶ τῇ πειθμονῇ, ἣν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν τροποποιήσεων, ὥς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου προέτεινεν ὁ τῶν ἐθνοφιλελευθέρων ἡγέτης κ. Βέννιγκεν καὶ αἱτινες, συγκεντρουσάσαι τὴν ἐπιδοκιμασίαν πάσης οὐχέδον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπηγγέλλοντο τὴν ἐν λογικῇ τινι μέτρῳ ἐπιψήφισιν τῶν μεταρρυθμίσεων, υἱοθετήσε προϋφόνως τὸ εὐρύτερον σχέδιον τοῦ ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ καθολικοῦ Κέντρου κ. Χουένε καὶ πᾶν μετῆλθε μέσον πρὸς ἐπιψήφισιν αὐτοῦ· τὸ μορμολίκαιον ἰδίᾳ τῆς ὑπεροχῆς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν ἀντιπάλων, τὸ φάσμα τῆς ἡττης ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοῦ γερμανογαλλικοῦ πολέμου καὶ ἡ τῆς Ρωσίας ἀπόφασις τοῦ νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἐνεστώσης ἐφεκτικῆς αὐτῆς στάσεως εὐθὺς ὥς συμπληρωθῇ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῆς ἀνοργάνωσιν καὶ τὸ σύμπλεγμα τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς συγκοινωνιῶν, μετὰ καὶ τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἡ Γερμανία φορολογεῖται σχετικῶς ὀλιγώτερον ἢ τὰ ἄλλα μεγάλα κράτη, ταῦτα ἥσαν τὰ τηλεδόξα, ἅτινα ἀπετέλεσαν τὴν γραμμὴν τοῦ πυροβολικοῦ, δι' οὗ ὁ ἀρχιγραμματεὺς καὶ οἱ τῆς στρατοκρατίας θιασῶται ἐπειράθησαν νὰ ἐκπορθήσωσι τὸ φρούριον τῆς ἀντιστάσεως τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἐξαρθρώσωσι τὰς ψήφους αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλ' οὕτε ἡ τηλεβολοστονχία αὕτη, οὕτε ἡ ἐν ἐφεορέᾳ τεταγμένη καὶ ἐν καιρῷ ἐκπεμψείδα ἀπειλὴ τῆς διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου, οὕτε ἰδὲ ἡ πρότερον ἐτι ἐξακοντισθείδα περὶ ἐξοντώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἰσχύσαν εἰς τροπὴν τοῦ πνεύματος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους· οὕτω δὲ πᾶσαι αἱ τοῦ κοινοβουλίου μερίδες, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς τῶν συντηρητικῶν, κατεψήφισαν τοῦ τε πρώτου ὁρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ποδοῦ τοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Χουένε ὑποβληθειδῶν τροποποιήσεων. Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο καὶ δηλωτικὸν τῆς περαιτέρω ἐπιψυλασσομένης τῇ νομοσχεδίᾳ τύχης σημεῖον ἰδὼν ὁ γερμανὸς ἀρχικαγκελάριος, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς ἐξάγει ἀπὸ τοῦ θυλάκιου χάρτην — ἦν τὸ ἡτοιμασμένον ἥδη διάταγμα τῆς διαλύσεως — ἐγγράφει ἐν αὐτῷ δύο λέξεις, τὴν ἡμερομηνίαν, καὶ ἀναγινώσκων παραπέμπει τὰ μέλη τοῦ κοινοβουλίου εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, ὁριζόμενης εἰς τὴν 3]15 ἰουνίου τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν τῶν νέων τοῦ ἔθνους ἀντιπροσώπων. Ἡ πείσμων αὕτη ἐπιδιώξις τῆς πραγματώσεως τῆς σκανδαλώδους βουλῆς τοῦ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπὶ μᾶλλον ἐντείνει τὴν μέχρις ἀσφυξίας πιέζουσαν τὸν γερμανικὸν λαὸν διδνηροφορίαν καὶ ἐπιδεινῶσαι τὴν ἐν τῇ χώρᾳ κρατοῦσαν δεινὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν κρίσιν· εὐχερῶς νοεῖ ἕκαστος ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπαγγέλλεται πολλὰ τὰ ἀγαθὰ.

Εἶναι τόλμημα, οὗ τὸ μικρότατον ἰδὼς ἀποτέλεσμα ἐν τῇ παρούσῃ ἐσωτερικῇ τῆς Γερμανίας καταστάσει εἶσται ἡ κραταίωσις τῶν ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ σοσιαλιστικῶν στοιχείων τῆς μερίδος ταύτης, ἀπὸ τῶν τελευταίων ἥδη ἐκλογῶν ἱκανῶς ἐνισχυθείσης διὰ τοῦ ταυτισμοῦ τοῦ ἀγῶνος αὐτῆς πρὸς τὸ ἐργατικὸν ζήτημα καὶ τῆς δυνάμει τῆς πρὸς αὐτὴν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ ἐπικουρῆς συμπεριφορᾶς τοῦ αὐτοκράτορος ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὡς πολιτικοῦ κόμματος τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ παροχὴ νέων ἀφορμῶν ἀνακτῆσεως τῆς ἐτέρας ἐσωτερικῆς πληγῆς τῆς Γερμανίας, τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, ὃν ἄλλως τὸ ἄρτι κατενεχθέν κατ' αὐτοῦ ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ Ἀλδάρδου ράπισμα ἠδύνατο ἐπὶ μακρὸν ἰδὼς νὰ ψιμώσῃ, ὁ καταρτισμὸς κοινοβουλίου, μᾶλλον δεδλωμένως ἐναντίον τοῦ κρατοῦντος συστήματος διατεθειμένου, καὶ τέλος ὁ εἰς παραίτησιν ἐξαναγκασμὸς τοῦ διαδόχου τοῦ σιδνηροῦ ἀρχιγραμματέως. Τὰ ἄλλα ἐνδεχόμενα ἐπακόλουθα τῆς ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καταστάσει διεξαγωγῆς τοῦ πεισματώδους ἐκλογικοῦ ἀγῶνος δύναται εὐχερῶς νὰ φαντασθῇ ὁ ἀναγνώστης, ἔχων ὑπ' ὄψει ὅτι καὶ νεώτεροι αὐτοκρατορικαὶ δηλώσεις δεικνύουσιν ὅτι ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιδιωχθήσεται ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου ἐπιψήφισις, καὶ εἰ ποτε τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ νέου κοινοβουλίου ἀπερρίπτετο. Ὁ αὐτοκράτωρ, καθ' ἃ σαφῶς πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιθεωρηθείσης φρουρᾶς ἐλάλησε, θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν ἐπιψήφισιν καὶ ταύτην θὰ ἐπιδιώξῃ, εἶπε, διὰ παντὸς μέσου. Τὸ βαρυσήμαντον τῆς δηλώσεως ταύτης ἕκαστος εὐχερῶς ἐννοεῖ. — Ἐν Λονδίνῳ τὸ κοινοβούλιον ἤρξατο τῆς εἰς δευτέραν ἀναγνώσιν συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, καθ' ἣν ὅμως πιθανώτατα οἱ πολέμιοι τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν τροπὴν, ἣν ἐν τῇ σκανδιναυικῇ βασιλείᾳ λαμβάνουσιν αἱ τῶν Νορβηγίων χωριστικαὶ τάσεις, πρὸς ἐκφόδιν τῆς πλειονοψηφίας· πρὸ τούτου δὲ προσέβη εἰς ἑτέραν πρῶξιν, δεικνύουσαν ἀξιοσημείωτον ὑπὲρ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἐργατῶν τροπὴν τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. Ἐνῷ δηλαδὴ πέρυσιν μετὰ μεγίστης πλειονοψηφίας ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς συζήτησιν προτάσεως τοῦ ριζοσπαστικοῦ βουλευτοῦ Βουδς περὶ θεσπισμοῦ ὀκταώρου τῆς ἡμμερίας ἐργασίας τῶν ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις ἐργαζομένων, νῦν μετὰ πλειονοψηφίας ὑπερεδδομήκοντα ψήφων ἀπεδέξατο τὴν συζήτησιν τῆς αὐτῆς προτάσεως, ἥς κατεψήφισαν μὲν τινα τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ὑπὲρ ἥς ἐψήφισεν ὁ τε κ. Γλάδ-στων καὶ πάντες οἱ φιλελεύθεροι, οἱ τε γλαδστανικοί καὶ οἱ ἐνωτικοί. Ἀληθές ὅτι τὴν ὀριστικὴν εἰς τὸν θεσπισμὸν τῆς ὀκταώρου ἐργασίας συγκατάθεσιν αὐτοῦ ὁ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτης ἐξήρτησεν ἀπὸ τῆς ἀποφάνσεως λαοψηφίσματος, πρῶτον δοκίμιον τοῦ ὁποιοῦ δύναται νὰ λογισθῇ τὸ ἐν Χάιντ-Πάρκ εἰρηγικὸν συλλαλητήριον ἐξηκοντακισχιλίων προσώπων, ἐπιψήφισάντων σχετικὸν ψήφισμα, ὅτι δὲ μέχρι τοῦ θεσπισμοῦ τοῦ μέτρου τούτου ἱκανὸς θὰ παρέλθῃ ἐτι χρόνος, μεσολαβούσης πρὸς τοὺς ἄλλους τῆς λεπτομεροῦς νῦν συζητήσεως τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου· τὸ πρᾶγμα ὅμως ταύτην κέκταιται τὴν σπουδαιότητα, ὅτι δεικνύει τοὺς ἀντιπροσώπους

τοῦ βρετανικοῦ ἔθνους ἀποτιθεμένους βαθμυδὸν τὴν σφαλερῶς ἐνταῦθα ἐφαρμοζομένην ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ διαγωνισμοῦ, ὡς καὶ τὴν φρίκην, μεθ' ἧς ἀπέφευγον τέως πᾶσαν τοῦ κοινοβουλίου ἀνάμειξιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας, ὅτι δὲ οὕτω προοιωνίζεται ταχεῖαν τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τοσοῦτων μυριάδων ἀνθρωπίνων υπάρξεων, αἵτινες, ἐνῶ ἀποτελοῦσι τὴν ψυχὴν τῆς βιομηχανικῆς ζωῆς τοῦ βασιλείου, εἶνε ἐν τούτοις παραδεδομένα εἰς τὰ μαρτύρια τῆς ἐσχάτης ἀθλιότητος. — Οἱ ἐν Γαλλίᾳ παραδόξως φαίνονται λησμονοῦντες ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς ὁμόρου καὶ ἀντιζήλου αὐτῶν αὐτοκρατορίας δεῖται ἀπερισπάστου πάσης τῆς προσοχῆς αὐτῶν, ὅτι δὲ δὲν δύνανται νὰ ἐπαρτυπνῶσιν ἱκανῶς τὰ πλῆθυσιν αὐτῶν συμβαίνοντα καὶ συμβησόμενα, ἂν καὶ αὐτοὶ παραδοθῶσιν εἰς παραπλήθειαν ἐσωτερικὸν κλύδωνα, τὸν ἀπὸ τὸν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Οὕτως ἡ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἰδέα ἐπανῆλθε τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπὶ τοῦ τάμπητος, λέγεται δὲ ὅτι ἡ τε κυβερνήσις καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ταύτην μόνην διορῶσι διέξοδον ἀπὸ τοῦ κινδύνου, ὃς διὰ τὴν ἐνεστώσαν κοινοβουλευτικὴν κατάστασιν ἐπικεῖται, τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου Κωνστάνς. Εὐτυχῶς, ἂν ὁ κ. Καρνὸς ἐδέησε ν' ἀποδεχθῇ ἐπὶ τέλους τὴν ἀνάγκην τοῦ ἄνευ μακρᾶς ἀναβολῆς καταρτισμοῦ νέου κοινοβουλίου, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ταυτοχρόνως τὰς δυναμμένας ἅμα τῇ συγκλήσει τῆς νέας Βουλῆς νὰ ἐκτραγῶσιν ὑπουργικαὶ κρίσεις, ἀνίκανον καταστροφούσας τὴν Δημοκρατίαν νὰ πολιτευθῇ ὡς πρέπει, εἴ ποτε πλῆθυσιν αὐτῆς γεγονότα ἀπῆλθον ἐνέργειάν τινα, δεομένην παγίας κυβερνήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς Βουλῆς, παρουσιάζεται συνδυασμὸς τις ἐξάγων τὴν χώραν τῶν ἀμφοτέρωθεν δυσχερειῶν. Οὗτος συνίσταται εἰς τὸν ὁρισμὸν μὲν τῶν ἐκλογῶν εἰς τὰς ἀρχὰς ἰουλίου, εἰς τὴν ἐξακολούθησιν δὲ τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Βουλῆς μέχρι τοῦ ἐσχάτου τέρατος τῆς συνόδου αὐτῆς, ἥτοι μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ὁκτωβρίου. Ἐν τούτοις οὕτω οὐδὲν ὑπάρχει θετικόν. — Ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς σκανδιναυκῆς χειρσόνου, ταῦτα ὁσμήραι τραχύνονται πλεοῦστον. Τὸ νέον νορβηγικὸν συντηρητικὸν ὑπουργεῖον Στάγγ, μόλις σχηματισθέν, ὑπέστη ἥτταν οἰκτρὰν διὰ τῆς ἐπιψηφίδεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς προτάσεως δυσπιστίας, ἣν ὑπέβαλεν ὁ ἡγέτης τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος κ. Χόρστ, καίτοι τοῦτο ὑπέσχετο οὐδετερότητα ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενίων, ὅπερ προεκάλεσε τὴν πτῶσιν τοῦ προκατόχου ριζοσπαστικοῦ ὑπουργείου, ὑπερμαχοῦντος τοῦ διορισμοῦ καὶ Νορβηγῶν προξένων, μέχρι τῆς κανονικῆς διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου καὶ τῶν ἐκλογῶν, ἥτοι μέχρι τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1894. Τὴν ἥτταν δὲ ταύτην τοῦ συντηρητικοῦ ὑπουργείου ἡ νορβηγικὴ Βουλὴ κατέστησε δευνότεραν ἔτι, ψηφίσασα σπουδαίαν χρηματικὴν ἀμοιβὴν ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ὁσκάρ ἀπολυθέντος ριζοσπαστικοῦ ὑπουργοῦ Στέεν. Ἡ οὕτω δημιουργουμένη κατάστασις, τῆς Βουλῆς δὲ ἐπιμόνως ἀρνούμενης νὰ παράσῃ τῷ ὑπουργεῖῳ τὰ μέσα τῆς ὑλικῆς ὑπάρξεως καὶ ἀπορριπτύσεως πᾶσαν περὶ πτωχῶσεως πρότασιν αὐτοῦ, εἶνε λίαν κρίσιμος, ἄγνωστον δὲ ποία ἔσται ἡ διέξοδος, ἣν θὰ ἐξεύρισκεν ὁ βασιλεὺς, ἀποδεικνυο-

μένου οὕτως ὅτι ἡ τῶν Νορβηγῶν ἀντίδρασις πρόφασιν μόνον ἔχει τὸ προξενικὸν ζήτημα, πράγματι δὲ εἰς τὸν τέλειον ἀπὸ τῆς Σουνδίας χωρισμὸν ἀποβλέπει.

M. E. M.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Τοῦ τέως πανιερωτάτου μητροπολίτου Τραπεζοῦντος κ. Γαβριήλ (Ίατροδίκη) σχολάσαντος, ἀνεδείχθη κανονικαῖς ψήφοις μητροπολίτης Τραπεζοῦντος ὁ τέως πανοσ. μέγας πρωτοσύγγελος κ. Κωνστάντιος (Καρατζόπουλος), ὅστις καὶ ἐποιήσατο τὴν νενομισμένην εὐχαριστίαν.

— Μητροπολίτης Ἐφέσου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ εἰς Κύρον ἀποδημήσαντος ἀοιδίμου Ἀγαθαγγέλου, ἀνεδείχθη ὁ τέως σεβ. μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Κωνσταντῖνος (Βαλιῆδης), τῶν ἐπὶ παιδεῖα διαπρεπόντων ἀρχιερέων.

— Μητροπολίτης δὲ Μυτιλήνης, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ προαχθέντος τέως τοιοῦτου, ἀνεδείχθη ὑπὸ τῆς ἱεραῆς Συνόδου ὁ τέως σεβασμ. πρίεδρος Διδυμοτείχου κ. Μεθόδιος (Ἀρώνης) καὶ ἄλλοτε διατελέσας τοιοῦτος.

Τέλος μητροπολίτης Διδυμοτείχου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ τέως τοιοῦτου ἀνεδείχθη ὁ τέως παν. μητροπολίτης Κορυτσᾶς κ. Φιλόθεος.

— Παραιτηθέντος τοῦ μέλους τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Κ. Σισμάνογλου, ἐξελέγη αὐτ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν δύο τῆς Ἐκκλησίας σωματίων ὁ κ. Κ. Κωνσταντινίδης, δικηγόρος.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τῇ 20 λήξαντος μηνὸς ἀπριλίου ἀφίκετο εἰς Τροίαν ἡ χάριν τοπογραφικῶν μελετῶν μεταβῆσα γερμανικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γερμανικῆς σχολῆς κ. Dörpfeld. Πρὸς ἀπορρυγὴν δὲ ἀμφισβήτησεων, οἱ ἐγένοντο, ὅτε πρό τινων ἐτῶν αὐθις ὁ ἀοιδίμος Schliemann μετέβη, ὑπὸ τὸν Bötticher ἡ γερμανικὴ κυβερνήσις ἔταξε, καθὼς ἐκέθην πληροφοροῦσιν ἡμᾶς, τρεῖς αὐτῆς ἐπιτρόπους τοὺς Dr Weigel, Dr Brückner καὶ Wilbert, ὧν οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἐκ Βερολίνου ἐλθόντες ὁ δὲ τελευταῖος ἐξ Ἀθηνῶν. Αἱ ἐργασίαι ἤρξαντο τῇ 21 ἀπριλίου καὶ προχωροῦσι, καίτοι μόλις 50 ἐργάται ἀπασχολοῦνται, αὐστηρότατα ἐπιβλεπόμενοι. Καθ' ἑκάστην δὲ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν τόπον τῶν ἐργασιῶν πολλοὶ ἐπιτεκτεταὶ ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Εὐρώπης, ἐξ ὧν σημειούμεθα τὸν ἐπίτιμον camerarius τῆς Α. Α. τοῦ πάπα. Τῇ 27 δὲ ἀπριλίου μετέβη ἐκεῖσε ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου Κωνσταντινουπόλεως Χαλλήλ βέης.

— Νεαρὸς ζωγράφος, ὁ Κορνίλιος Ustranowicz, ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ γράψῃ τοιογραφίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐν Γαλικίᾳ Bulnia κατὰ τύπον τοῦ ἐλληνικοῦ ὁρθοδόξου δόγματος. Ὁ ζωγράφος οὗτος ἔγραψε τοὺς Ἀμαρτωλοὺς ἐν τῷ Ἀδῇ, ἕκαστος δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν ἐξεκόνιζε πολιτικὸν Πολωνόν. Ἐπὶ τούτῳ οἱ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν καὶ